Dosar nr. 1-167/2026 (PIGD: 1-26057472-51-1-07052026)

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni, instanța în componența:

Președintele ședinței, judecător Ion Ghizdari
grefier Loridana Glodeanu
cu participarea:
acuzatorului de stat, procuror Gheorghe Șchiopu
Tatiana Prutean
inculpatului Tudor Fărîmă
apărătorului inculpatului, avocat Ion Marian
în absența:
reprezentantului părții vătămate Pavel Drăgan

a examinat în ședință de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

FĂRÎMĂ Tudor Dumitru, IDNP *****, născut la data de ***** în or. Nisporeni, domiciliat în or. Nisporeni, str. Sf. *****, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, necăsătorit, nu are persoane la întreținere, studii medii, cu grad de dizabilitate severă, nu are titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, nu a fost reținut sau arestat în această cauză penală, fără antecedente penale;

de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (1) și art. 320[1] Cod penal (3 fapte).

Cauza penală a fost repartizată instanței la data de 07 mai 2026 și s-a judecat până la data de 19 noiembrie 2026.

Acuzatorul de stat, procurorul Prutean Tatiana, a solicitat:

- inculpatul Fărîmă Tudor să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni;
- să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal (3 fapte) și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de câte 6 luni;
- în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 9 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani.

Apărătorul inculpatului, avocatul Marian Ion, a solicitat ca în privința inculpatului să fie aplicată o pedeapsă blândă, fără a fi privat de libertate.

În baza materialelor cauzei penale și probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată

C O N S T A T Ă :

Dosar nr. 1-167/2026 (PIGD: 1-26057472-51-1-07052026)

1. FĂRÎMĂ Tudor Dumitru, la data de 14 ianuarie 2026, în jurul orei 02^{00}, aflându-se în piața „*****” din or. Nisporeni, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, a sustras pe ascuns, de sub bradul amplasat în piață, o boxă portabilă de marca „*****”, în valoare de 4 750 de lei, care aparține Primăriei or. Nisporeni, cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă de 4 750 de lei.

Tot el, la data de 11 aprilie 2026, în jurul orei 22^{00}, deși cunoștea că, prin ordonanța de protecție din 09 aprilie 2026, emisă de Judecătoria Ungheni în favoarea victimei violenței în familie Cîrlig Olga, domiciliată pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni, avea obligația de a sta departe de locuința victimei și de locul aflării acesteia, la o distanță care să asigure securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu aceasta, precum și orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, fiindu-i interzis să viziteze locul de trai al acesteia, nu a executat intenționat măsurile stabilite de instanța de judecată, revenind la domiciliul victimei, unde a intrat în contact vizual cu aceasta și a fost depistat de colaboratorii de poliție.

Tot el, la data de 16 aprilie 2026, în jurul orei 00^{30}, deși cunoștea că, prin ordonanța de protecție din 09 aprilie 2026, emisă de Judecătoria Ungheni în favoarea victimei violenței în familie Cîrlig Olga, domiciliată pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni, avea obligația de a sta departe de locuința victimei și de locul aflării acesteia, la o distanță care să asigure securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu aceasta, precum și orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, fiindu-i interzis să viziteze locul de trai al acesteia, nu a executat intenționat măsurile stabilite de instanța de judecată, revenind la domiciliul victimei, unde a intrat în contact vizual și verbal cu aceasta, fapt care a determinat-o pe victimă să apeleze la organele de poliție.

Tot el, la data de 04 iunie 2026, în jurul orei 21^{00}, deși cunoștea că, prin ordonanța de protecție din 09 aprilie 2026, emisă de Judecătoria Ungheni în favoarea victimei violenței în familie Cîrlig Olga, domiciliată pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni, avea obligația de a sta departe de locuința victimei și de locul aflării acesteia, la o distanță care să asigure securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu aceasta, precum și orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, fiindu-i interzis să viziteze locul de trai al acesteia, nu a executat intenționat măsurile stabilite de instanța de judecată, revenind la domiciliul victimei, unde a rămas până la data de 05 iunie 2026, ora 00^{13}, când victima, în urma unui conflict, a decis să anunțe organele de poliție.

2. Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Fărîmă Tudor și-a recunoscut vinovăția, nu a solicitat administrarea de noi probe și a declarat că recunoaște integral faptele indicate în rechizitoriu, așa cum au fost descrise în actul de acuzare și citite de procuror.

Inculpatul a declarat că a luat boxa în timp ce se afla în stare de ebrietate și că a revenit la domiciliul numitei Cîrlig Olga, deși știa că, potrivit ordonanței de protecție, nu avea dreptul să intre în contact cu aceasta. A menționat că regretă cele săvârșite și că suplimentar nu are nimic de declarat.

3. Faptele indicate în rechizitoriu și recunoscute de inculpatul Fărîmă Tudor se confirmă prin următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală:

Probele privind infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal:

3.1. Declarațiile reprezentantului părții vătămate Drăgan Pavel, care a declarat că activează în funcția de specialist principal în domeniul juridic în cadrul Primăriei or. Nisporeni și că a fost

delegat de primarul or. Nisporeni, Negel Dan, să reprezinte primăria, în calitate de parte vătămată, în cadrul acțiunilor de urmărire penală.

La data de 14 ianuarie 2026, dimineața, în drum spre serviciu, a observat că boxa instalată la bradul de Crăciun din piața „Ștefan cel Mare" nu emitea muzică, deși, de regulă, aceasta funcționa începând cu ora 08^{00}. Ajuns la serviciu, a rugat persoana responsabilă de bunurile primăriei să verifice boxa. Aceasta a constatat că boxa lipsea, după care primăria a sesizat IP Nisporeni despre sustragerea acesteia.

Ulterior, s-a adresat administratorului rețelei de calculatoare, Valicov Mihail, căruia i-a comunicat cele întâmplate și pe care l-a rugat să vizioneze înregistrările camerelor de supraveghere. Din înregistrări s-a stabilit că, în noaptea de 13 spre 14 ianuarie 2026, în jurul orei 02^{00}, o persoană aflată în scaun cu rotile a luat boxa de sub bradul de Crăciun și s-a deplasat spre parcul din piața „Ștefan cel Mare".

Menționează că boxa a fost restituită primăriei, motiv pentru care aceasta nu are pretenții materiale față de persoana care a sustras-o. (f.d. 36, vol. I)

3.2. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 15 ianuarie 2026, potrivit căruia a fost cercetat podul de pe str. Alexandru cel Bun din or. Nisporeni, unde a fost depistată o boxă de tip troler, de culoare neagră, cu mâner extensibil și roți, culcată pe o parte, fără deteriorări. (f.d. 8, vol. I)

3.3. Informația nr. 42 din data de 22 ianuarie 2026, potrivit căreia, conform registrului de evidență a bunurilor materiale, boxa respectivă are valoarea de 4 750 de lei. (f.d. 21, vol. I)

3.4. Procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 15 ianuarie 2026, potrivit căruia a fost examinată o boxă portabilă de marca „*****", model *****, prevăzută cu roți și mâner, cu carcasa fabricată din plastic de culoare neagră, în partea de jos a căreia se află un panou cu specificațiile tehnice ale producătorului „*****". (f.d. 15, vol. I)

3.5. Mijlocul material de probă – înregistrarea video din data de 14 ianuarie 2026, stocată pe un suport CD-R, recunoscută în această calitate prin ordonanța organului de urmărire penală din data de 20 martie 2026 (f.d. 24, vol. I), precum și procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 15 ianuarie 2026, potrivit căruia a fost examinat CD-R-ul respectiv, care conține un fișier video cu denumirea „Video_2026-01-15-08-58-20", cu durata de 14:02. La deschiderea fișierului se observă o înregistrare efectuată pe timp de noapte de o cameră de supraveghere, cu inscripția „14.01.2026, ora 02.03.54". În fundal se observă un brad împodobit cu globuri de culoare roșie. La ora 02.04.27, din parcul din apropiere, o persoană care se deplasează în scaun cu rotile se apropie de brad și de o boxă de culoare neagră aflată lângă acesta. La ora 02.15, persoana respectivă ia boxa de culoare neagră și se deplasează spre parcul din apropiere. (f.d. 23, vol. I)

Probele privind infracțiunile prevăzute de art. 320^1 Cod penal:

3.6. Declarațiile martorului Cîrlig Olga, care a declarat că, de aproximativ 2 ani și 4 luni, se află într-o relație de concubinaj cu Fărîmă Tudor, care manifesta adesea un comportament agresiv față de ea. Din acest motiv, a solicitat emiterea unei ordonanțe de protecție pe o perioadă de 90 de zile, iar la data de 09 aprilie 2026 Judecătoria Ungheni a emis ordonanța, prin care lui Fărîmă Tudor i s-a interzis să revină la domiciliul ei de pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni, precum și orice fel de contact cu ea, inclusiv telefonic sau prin corespondență.

Cu toate acestea, în seara zilei de 11 aprilie 2026, Fărîmă Tudor a revenit la domiciliul ei și i-a propus să consume alcool împreună. Ea i-a cerut să plece și să o lase în pace, amintindu-i de restricțiile impuse prin ordonanța de protecție, însă acesta a refuzat. La un moment dat a venit un

echipaj de poliție, care l-a depistat pe Fărîmă Tudor la domiciliul ei, a documentat cazul și l-a îndepărtat din gospodărie.

În seara zilei de 16 aprilie 2026, Fărîmă Tudor a revenit din nou, cu o sticlă de vin, pe care au consumat-o împreună. La un moment dat, acesta a devenit agresiv, a strigat la ea, adresându-i cuvinte și expresii injurioase, și i-a aplicat câteva lovituri în regiunea capului, după care a plecat, iar peste ceva timp s-a întors, moment în care a venit și poliția. Ea a refuzat efectuarea expertizei medico-legale, deoarece nu a avut leziuni în urma loviturilor.

În seara zilei de 05 iunie 2026, Fărîmă Tudor a venit iarăși la domiciliul ei, vizibil în stare de ebrietate, și a început să strige la ea, motivând că ar avea un alt bărbat în casă și că este gelos, adresându-i cuvinte injurioase. De frică, ea a încuiat ușa, iar Fărîmă Tudor i-a deconectat lumina de la contor și a plecat la domiciliul său. (f.d. 32, vol. II; f.d. 17, vol. III)

3.7. Declarațiile martorului Tecluță Serghei, subofițer superior de sector al SP nr. 1 (Nisporeni) al IP Nisporeni, care a declarat că, în seara zilei de 11 aprilie 2026, s-a aflat în serviciu, conform graficului. În jurul orei 22^{00}, știind că în privința lui Fărîmă Tudor a fost emisă o ordonanță de protecție față de concubina sa, Cîrlig Olga, a decis să verifice dacă aceasta este respectată și s-a deplasat la domiciliul victimei de pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni. Acolo l-a depistat pe Fărîmă Tudor, care, întrebat ce caută în gospodărie, deși avea interdicția de a se afla acolo, a răspuns că a venit să consume alcool. Prin urmare, a documentat cazul de încălcare a ordonanței de protecție și l-a îndepărtat pe Fărîmă Tudor din gospodărie. (f.d. 36, vol. II)

3.8. Declarațiile martorului Ciortan Grigore, subofițer superior al Serviciului patrulare al SSP a IP Nisporeni, care a declarat că, la data de 16 aprilie 2026, s-a aflat în serviciu în cadrul EPRO, conform graficului, în intervalul orelor 20^{00}–08^{00}. În jurul orei 02^{05}, în timp ce patrula străzile Ioan Vodă și Nicolae Zubcu Codreanu din or. Nisporeni, l-a observat pe Fărîmă Tudor intrând în gospodăria numitei Cîrlig Olga de pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2. Știind că în privința acestuia a fost emisă o ordonanță de protecție față de Cîrlig Olga, a intrat după el în gospodărie. Între timp, în curte a ieșit Cîrlig Olga, care i-a comunicat că Fărîmă Tudor s-a aflat toată noaptea la domiciliul ei și a insultat-o. Întrebat de ce a revenit, Fărîmă Tudor a explicat că a venit să-și ia portmoneul, pe care îl uitase acolo mai devreme, când consumaseră împreună alcool. După ce i s-a comunicat că este obligat să părăsească domiciliul concubinei, Fărîmă Tudor a plecat, iar ulterior au fost întocmite actele procesuale necesare. (f.d. 34, vol. II)

3.9. Încheierea nr. 2o/pr-28/2026 din data de 09 aprilie 2026 a Judecătoriei Ungheni, prin care a fost emisă ordonanța de protecție în interesul victimei Cîrlig Olga împotriva agresorului Fărîmă Tudor. (f.d. 27, vol. II; f.d. 12, vol. III)

3.10. Procesul-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură, potrivit căruia ordonanța de protecție i-a fost adusă la cunoștință lui Fărîmă Tudor la data de 09 aprilie 2026, sub semnătură. (f.d. 29, vol. II; f.d. 16, vol. III)

3.11. Ordonanța de protecție nr. 2o/pr-28/2026 din data de 09 aprilie 2026, emisă de Judecătoria Ungheni, recunoscută drept mijloc de probă prin ordonanțele organului de urmărire penală din datele de 29 aprilie 2026 și 17 iunie 2026 (f.d. 31, vol. II; f.d. 20, vol. III), precum și procesele-verbale de examinare din aceleași date, potrivit cărora a fost examinată ordonanța de protecție, emisă în privința numitului Fărîmă Tudor, prin care, pe un termen de 90 de zile, au fost dispuse în favoarea victimei Cîrlig Olga următoarele măsuri de protecție împotriva acțiunilor agresorului Fărîmă Tudor: obligarea acestuia de a sta departe de domiciliul victimei Cîrlig Olga, a.n. 1983, domiciliată pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni, fără a decide asupra modului de administrare și a dreptului de dispoziție asupra bunurilor; obligarea de a sta

departe de locul aflării victimei, la o distanță care să asigure securitatea acesteia, excluzând orice contact vizual cu ea; obligarea de a nu avea niciun contact cu victima, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod; obligarea de a nu se apropia de anumite locuri determinate, pe care victima le frecventează. (f.d. 30, vol. II; f.d. 13, vol. III)

3.12. Raportul cu privire la înștiințarea telefonică nr. 1451 din 11 aprilie 2026, prin care angajatul IP Nisporeni Ciorici Alexandru indică faptul că Fărîmă Tudor a revenit la domiciliul concubinei sale, încălcând astfel ordonanța de protecție. (f.d. 13, vol. II)

3.13. Mijlocul material de probă – înregistrarea audio-video ridicată de la Ciorici Alexandru la data de 11 mai 2026, stocată pe un suport CD-R, recunoscută în această calitate prin ordonanța organului de urmărire penală din data de 22 mai 2026 (f.d. 43, vol. II), precum și procesul-verbal de examinare din data de 22 mai 2026, potrivit căruia înregistrarea, cu denumirea „document-1860”, are durata de 1 minut și 59 de secunde. La secunda 18 se observă o persoană de gen masculin, în scaun cu rotile, aflată într-o gospodărie. La secunda 48 se observă o altă persoană de gen masculin și o persoană de gen feminin, aflate în aceeași gospodărie, care îi spun persoanei în scaun cu rotile să plece din gospodăria lor. (f.d. 40, vol. II)

3.14. Raportul cu privire la înștiințarea telefonică nr. 2314 din data de 05 iunie 2026, parvenită de la Cîrlig Olga, care a comunicat că, la domiciliul ei de pe str. Nicolae Zubcu Codreanu nr. 2 din or. Nisporeni, Fărîmă Tudor este agresiv. (f.d. 5, vol. III)

4. Ascultând părțile, audiind inculpatul, cercetând materialele cauzei penale din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punctul de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului s-a confirmat integral în ședința de judecată, iar acesta urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*, precum și a infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal (3 fapte) – *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, din următoarele considerente.

5. Analizând probele indicate la §3, cercetate în ședința de judecată și acceptate de inculpat, instanța constată, dincolo de orice dubiu rezonabil, că faptele descrise la §1 din prezenta sentință au avut loc și că au fost săvârșite de inculpatul Fărîmă Tudor.

6. Instanța notează că conținutul esențial al probelor enumerate a fost expus la §3 din prezenta sentință. Aceste probe au fost acceptate de inculpat, sunt clare, coerente, consistente și concludente și se coroborează reciproc. Întrucât cauza a fost judecată în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, iar faptele care rezultă din conținutul probelor nu au fost contestate și nu trezesc niciun dubiu, instanța nu consideră necesar să facă o apreciere detaliată a acestora în prezenta sentință.

7. Analizând faptele reținute prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate și a probelor cercetate, instanța reține următoarele.

8. Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, obiectul juridic special al acesteia îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul material îl constituie boxa portabilă de marca „*****”, model *****, care aparține Primăriei or. Nisporeni și are valoarea de 4 750 de lei (§3.1, §3.3 și §3.4).

Latura obiectivă a infracțiunii s-a manifestat prin sustragerea pe ascuns a bunului, adică prin luarea acestuia din posesia proprietarului, fără consimțământul lui și în lipsa unor persoane care să observe fapta. Inculpatul a luat boxa de sub bradul din piața „*****” din or. Nisporeni pe timp de noapte, în jurul orei 02^{00}, și s-a deplasat cu ea spre parcul din piață, fapt confirmat de declarațiile reprezentantului părții vătămate (§3.1) și de înregistrarea video a camerei de

supraveghere (§3.5). Ulterior, boxa a fost depistată pe podul de pe str. Alexandru cel Bun din or. Nisporeni (§3.2). Infracțiunea este consumată, deoarece inculpatul a scos bunul din posesia proprietarului și a obținut posibilitatea reală de a dispune de el, iar restituirea ulterioară a boxei nu influențează încadrarea juridică a faptei.

Fapta nu poate fi calificată drept contravenția de sustragere în proporții mici din avutul proprietarului, prevăzută de art. 105 Cod contravențional, deoarece valoarea bunului sustras, de 4 750 de lei, depășește limita proporțiilor mici stabilită de art. 18 Cod contravențional – 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2026, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 773 din 17 decembrie 2025 în mărime de 17 400 de lei, adică suma de 3 480 de lei.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă: inculpatul a conștientizat că ia pe ascuns un bun care nu îi aparține și a dorit acest lucru. Motivul infracțiunii l-a constituit interesul material, iar scopul – cel de cupiditate. Inculpatul și-a recunoscut vinovăția în ședința de judecată (§2).

9. Referitor la infracțiunile prevăzute de art. 320^1 Cod penal, obiectul juridic special al acestora îl constituie relațiile sociale cu privire la înfăptuirea justiției, a căror existență este condiționată de executarea întocmai a măsurilor de protecție stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Instanța reține că, prin încheierea Judecătoriei Ungheni nr. 2o/pr-28/2026 din 09 aprilie 2026, a fost emisă, pe un termen de 90 de zile, ordonanța de protecție în interesul victimei Cîrlig Olga, prin care inculpatul a fost obligat să stea departe de locuința victimei și de locul aflării acesteia și să nu aibă niciun contact cu ea (§3.9 și §3.11). Ordonanța i-a fost înmânată inculpatului sub semnătură în aceeași zi (§3.10).

Latura obiectivă a infracțiunilor s-a manifestat prin neexecutarea măsurilor stabilite de instanță, inculpatul revenind, în perioada de valabilitate a ordonanței, la domiciliul victimei și intrând în contact cu aceasta, după cum urmează:

- la data de 11 aprilie 2026, în jurul orei 22^{00}, fapt confirmat de declarațiile martorilor Cîrlig Olga (§3.6) și Tecluță Serghei (§3.7), de raportul nr. 1451 (§3.12) întocmit de angajatul IP Nisporeni Ciorici Alexandru, precum și de înregistrarea audio-video ridicată de la acesta (§3.13), din care rezultă prezența inculpatului în gospodăria victimei și cerința adresată lui de a pleca;
- la data de 16 aprilie 2026, fapt confirmat de declarațiile martorilor Cîrlig Olga (§3.6) și Ciortan Grigore (§3.8);
- în perioada 04–05 iunie 2026, fapt confirmat de declarațiile martorului Cîrlig Olga (§3.6) și de raportul nr. 2314 (§3.14).

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă: inculpatul cunoștea măsurile de protecție dispuse de instanță, întrucât ordonanța i-a fost înmânată sub semnătură, iar victima i-a amintit de restricțiile impuse (§3.6 și §3.10), însă a revenit în mod repetat la domiciliul acesteia.

10. Fiecare dintre cele trei episoade constituie o infracțiune de sine stătătoare, deoarece faptele au fost săvârșite la date diferite, iar după fiecare intervenție a poliției inculpatul a decis din nou să revină la domiciliul victimei. Prin urmare, faptele nu sunt cuprinse de o intenție unică pentru a constitui o infracțiune prelungită, ci formează un concurs de infracțiuni.

11. În consecință, instanța conchide că vinovăția inculpatului Fărîmă Tudor a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (1) și art. 320^1 Cod penal (3 fapte). Prin urmare, inculpatul urmează să fie recunoscut vinovat de săvârșirea acestor infracțiuni, cu aplicarea unei pedepse penale.

12. În conformitate cu art. 7 alin. (1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

13. În conformitate cu art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.*

14. La individualizarea pedepsei, instanța ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, reflectată în caracterul acțiunilor și în urmările lor prejudiciabile, inclusiv, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, în valoarea și importanța bunului sustras. Totodată, instanța ia în considerare datele care caracterizează persoana inculpatului, și anume că acesta se caracterizează negativ la locul de trai, nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere, nu are antecedente penale, nu este angajat în câmpul muncii, are grad de dizabilitate severă și nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog.

15. În conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, instanța reține, în calitate de circumstanță atenuantă, recunoașterea vinovăției.

În ceea ce privește opinia potrivit căreia această circumstanță atenuantă nu poate fi reținută în cazul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța relevă că, în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, inculpatul recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, adică latura obiectivă a infracțiunii, în timp ce circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal vizează recunoașterea vinovăției, adică latura subiectivă a acesteia.

Mai mult decât atât, nici legea penală, nici legea procesual penală nu prevăd *expressis verbis* că, în cazul judecării cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, nu poate fi reținută circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal – recunoașterea vinovăției. Prin urmare, un asemenea raționament, neîntemeiat pe prevederi legale, ar constitui, în lumina art. 3 alin. (2) Cod penal, o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale, care este interzisă.

În final, instanța notează că poziția contrară, expusă anterior în pct. 35 alin. (2) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești", a fost exclusă, în urma unui reviriment jurisprudențial, prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 19 din 26.03.2018 „Pentru modificarea și completarea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16 decembrie 2013 «Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești»".

De asemenea, în conformitate cu art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța reține, în calitate de circumstanță atenuantă, căința sinceră.

16. Instanța notează că în rechizitoriu nu au fost indicate circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, prin urmare acestea nu pot fi reținute de instanța de judecată.

17. La stabilirea categoriei pedepsei, instanța are în vedere scopurile acesteia, și anume corectarea și reeducarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, precum și restabilirea echității sociale.

18. Instanța reține că fapta prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal *se pedepseşte cu amendă în mărime până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani,* iar fapta prevăzută de art. 320[1] Cod penal, *se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani*.

19. Cu referire la categoria pedepsei ce urmează a fi aplicată, instanța notează că, în conformitate cu art. 75 alin. (2) Cod penal, *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.*

20. Deși sancțiunile art. 186 alin. (1) și art. 320[1] Cod penal prevăd, alternativ închisorii, și pedepse neprivative de libertate, instanța ține cont de faptul că, chiar dacă inculpatul nu are antecedente penale, acesta a mai fost tras la răspundere penală și pedepsit pentru furt la începutul anilor 2000, iar în anul 2017 a fost vizat într-o cauză penală privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, care a fost încetată în legătură cu împăcarea părților. Totodată, inculpatul a fost sancționat contravențional în 34 de cauze.

Instanța constată că nici pedeapsa aplicată anterior, nici încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților și nici sancțiunile contravenționale aplicate nu au reușit să-l corecteze pe inculpat și să prevină săvârșirea unor noi infracțiuni, acesta manifestând o atitudine indiferentă și neserioasă față de lege.

Având în vedere aspectele menționate, instanța constată că o pedeapsă mai blândă decât închisoarea, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau de amendă, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Prin urmare, având în vedere atitudinea inculpatului, gravitatea faptelor săvârșite și numărul acestora, instanța consideră că o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de amendă și/sau de muncă neremunerată în folosul comunității nu ar fi proporțională cu gravitatea faptelor și nu ar asigura atingerea scopului pedepsei penale – corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de către acesta a unor infracțiuni similare. Aplicarea unei pedepse mai blânde decât închisoarea nu ar avea influență asupra inculpatului, gravitatea faptelor și personalitatea acestuia făcând necesară aplicarea pedepsei cu închisoare.

21. În conformitate cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

22. În lumina prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, limita maximă a pedepsei cu închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal este de 1 an și 6 luni, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal – de 3 ani.

23. În continuare, la individualizarea pedepsei instanța ține cont de prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, potrivit cărora, *în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum*

urmează: dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim.

24. Având în vedere persoana inculpatului, circumstanțele atenuante reținute, circumstanțele particulare ale cauzei și gravitatea faptelor, instanța îi va stabili inculpatului o pedeapsă cu închisoare sub media posibilă, în limitele stabilite în prezenta cauză.

25. Relativ la circumstanțele cauzei stabilite *supra*, ținând cont de scopul pedepsei penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia, *„pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”*, precum și de circumstanțele atenuante reținute, instanța îi va aplica inculpatului pentru săvârșirea fiecăreia dintre infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și art. 320^1 Cod penal (3 fapte) câte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, pedepse care, în accepțiunea instanței, sunt echitabile.

26. În continuare, instanța notează că, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.*

27. Având în vedere că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea a patru infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele, instanța constată că în prezenta cauză sunt aplicabile prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal.

28. Așa fiind, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța îi va stabili lui Fărîmă Tudor o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

29. Într-o altă ordine de idei, instanța relevă că, în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.*

30. Analizând oportunitatea aplicării art. 90 Cod penal, instanța reține că inculpatului Fărîmă Tudor urmează să i se stabilească o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni ușoare și a trei infracțiuni mai puțin

grave, termen care nu depășește limita de 5 ani prevăzută de lege și permite, astfel, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute efectiv pedeapsa stabilită, instanța ajunge evaluând, pe lângă circumstanțele atenuante reținute, datele care caracterizează persoana inculpatului și perspectivele corectării acestuia. Astfel, inculpatul nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, și-a recunoscut integral vinovăția și s-a căit sincer, iar boxa sustrasă a fost restituită proprietarului, care nu are pretenții materiale față de inculpat.

Totodată, instanța nu ignoră faptul că inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, a mai fost tras la răspundere penală pentru furt, a fost sancționat contravențional în 34 de cauze, iar infracțiunile prevăzute de art. 320^1 Cod penal au fost săvârșite în mod repetat, în pofida intervenției organelor de poliție. Instanța apreciază însă că aceste date, deși justifică alegerea pedepsei cu închisoare în locul pedepselor neprivative de libertate (§20), nu impun în mod necesar executarea efectivă a acesteia. Spre deosebire de amendă și de munca neremunerată în folosul comunității, suspendarea condiționată a executării pedepsei permite supravegherea comportamentului inculpatului de către organul de probațiune, iar riscul executării efective a pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni sau al nerespectării condițiilor probațiunii constituie un factor de constrângere suficient pentru corectarea acestuia.

De asemenea, instanța ține cont de starea de sănătate a inculpatului, care nu se poate deplasa de sine stătător, având deficiențe locomotorii, fiind țintuit în scaun cu rotile, aspect invocat și de acuzatorul de stat în susținerea solicitării de suspendare condiționată a executării pedepsei. Această circumstanță rezultă cu evidență din probele cercetate, inclusiv cu referire la momentul săvârșirii faptelor (§3.1, §3.5 și §3.13). Totodată, inculpatului i-a fost stabilit gradul de dizabilitate severă.

Executarea efectivă a pedepsei cu închisoare de către o asemenea persoană ar presupune asigurarea unor condiții de detenție adaptate necesităților sale: acces fără bariere arhitecturale în celulă și în spațiile comune, grupuri sanitare adaptate, precum și asistență permanentă la deplasare și la satisfacerea necesităților zilnice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în mod constant că, atunci când autoritățile decid să plaseze și să mențină în detenție o persoană cu dizabilități, acestea trebuie să manifeste o grijă deosebită pentru a-i asigura condiții care să corespundă nevoilor speciale rezultate din dizabilitatea sa (Farbtuhs c. Letoniei, nr. 4672/02, § 56, 2 decembrie 2004), iar detenția unei asemenea persoane în condiții neadaptate stării sale poate constitui un tratament degradant, contrar art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Price c. Regatului Unit, nr. 33394/96, § 30, 10 iulie 2001; Vincent c. Franței, nr. 6253/03, § 103, 24 octombrie 2006; Grimailovs c. Letoniei, nr. 6087/03, 25 iunie 2013 – detenția, timp de aproape doi ani și jumătate, a unei persoane în scaun cu rotile într-un penitenciar obișnuit, neadaptat nevoilor sale).

Potrivit Raportului tematic al Consiliului pentru Prevenirea Torturii „Siguranța și securitatea deținuților în sistemul penitenciar al Republicii Moldova: realități și perspective” pentru anul 2024, aprobat la 10 ianuarie 2025 (p. 40), condițiile de detenție din toate penitenciarele vizitate nu sunt adaptate la nevoile speciale ale deținuților cu dizabilități, deținuții cu dizabilități locomotorii nu au acces, în mod independent, la spațiile de primă necesitate (baie, WC), la spațiile de plimbare și la cele destinate activităților de reintegrare, iar numărul asistenților personali este insuficient. Consiliul a atenționat că ignorarea măsurilor de adaptare a

mediului la necesitățile persoanelor cu dizabilități creează premisele relelor tratamente, în special ale tratamentului degradant.

În aceste condiții, instanța apreciază că sistemul penitenciar nu ar putea asigura inculpatului, pe întreaga durată a executării pedepsei, condiții de detenție adecvate stării sale de sănătate, iar izolarea acestuia de societate ar comporta riscul supunerii lui unor suferințe care depășesc nivelul inevitabil inerent detenției, ceea ce ar contraveni și art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța consideră că scopurile pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal – restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni – pot fi atinse fără izolarea inculpatului de societate, motiv pentru care dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani. Instanța consideră că acest termen este suficient pentru verificarea comportamentului inculpatului, având în vedere că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, iar pedeapsa definitivă stabilită este de 1 an și 6 luni, motiv pentru care nu reține solicitarea acuzatorului de stat privind stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani.

31. Soluția suspendării condiționate a executării pedepsei corespunde și principiului umanismului, consacrat de art. 4 Cod penal, potrivit căruia *întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societăţii, drepturile şi libertăţile acesteia. Legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului.* În speță, izolarea de societate a unei persoane țintuite în scaun cu rotile, pentru fapte care fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea scopurilor pedepsei.

32. Totodată, soluția adoptată se înscrie în orientarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în cauza Varga și alții c. Ungariei (cererile nr. 14097/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13), hotărârea din 10 martie 2015, a reiterat că *„soluţia cea mai potrivită pentru problema supraaglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă”*, precum și în Recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei (în special Recomandarea nr. R (99) 22 și Recomandarea Rec (2006) 13), care încurajează procurorii și judecătorii să recurgă cât mai frecvent la alternativele la detenție.

33. Astfel, pedeapsa cu închisoare cu executare efectivă trebuie aplicată ca *ultima ratio*, doar atunci când, dincolo de orice dubiu, o măsură mai blândă nu ar putea realiza scopul pedepsei penale. Întrucât în speță, din considerentele expuse la §30, scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării acesteia, cu supravegherea inculpatului de către organul de probațiune, instanța consideră că executarea efectivă a pedepsei nu se impune.

34. Pentru a asigura supravegherea efectivă a comportamentului inculpatului pe durata perioadei de probațiune, instanța consideră necesar să-l oblige, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta.

35. Soluționând chestiunea privind corpurile delicte, instanța reține că, prin ordonanța organului de urmărire penală din data de 15 ianuarie 2026, a fost recunoscută în calitate de corp delict o boxă de model „*****”, de culoare neagră. (f.d. 18, vol. I)

36. Printr-o recipisă din aceeași dată, corpul delict – boxa de model „*****” – a fost restituit proprietarului. (f.d. 19, vol. I)

37. În conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: […] 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului.*

38. Având în vedere că respectivul corp delict – boxa de model „*****” – a fost restituit proprietarului, Primăria or. Nisporeni, în faza inițială a procedurilor, instanța consideră că acesta urmează să rămână în posesia proprietarului.

39. Într-o altă ordine de idei, instanța reține că, prin ordonanța organului de urmărire penală din data de 20 martie 2026, a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă o înregistrare video din data de 14 ianuarie 2026, stocată pe un suport CD-R cu capacitatea de 4,7 GB. (f.d. 24, vol. I)

Prin ordonanța organului de urmărire penală din data de 22 mai 2026, a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă o înregistrare audio-video ridicată de la Ciorici Alexandru, stocată pe un suport CD-R. (f.d. 43, vol. II)

Prin ordonanțele organului de urmărire penală din datele de 29 aprilie 2026 și 17 iunie 2026, au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă copiile încheierii Judecătoriei Ungheni nr. 2o/pr-28/2026 din data de 09 aprilie 2026, ale ordonanței de protecție nr. 2o/pr-28/2026 din aceeași dată și ale procesului-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură. (f.d. 31, vol. II; f.d. 20, vol. III)

40. În conformitate cu art. 157 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, *constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.*

Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

41. În atare circumstanțe, instanța consideră că documentele anexate la materialele cauzei penale și recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă urmează să fie păstrate în dosar atât timp cât se păstrează dosarul respectiv.

42. În temeiul celor expuse *supra,* în conformitate cu art. 341, 364[1], 384, 385, 389, 392–395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

FĂRÎMĂ Tudor Dumitru se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

FĂRÎMĂ Tudor Dumitru se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal (faptă săvârșită la data de 11 aprilie 2026) și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

FĂRÎMĂ Tudor Dumitru se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal (faptă săvârșită la data de 16 aprilie 2026) și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Dosar nr. 1-167/2026 (PIGD: 1-26057472-51-1-07052026)

FĂRÎMĂ Tudor Dumitru se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal (faptă săvârșită la data de 04 iunie 2026) și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește lui **FĂRÎMĂ Tudor Dumitru** pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicate lui **FĂRÎMĂ Tudor Dumitru** se suspendă condiționat și i se stabilește o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Se dispune neexecutarea pedepsei aplicate lui **FĂRÎMĂ Tudor Dumitru** dacă, în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, **FĂRÎMĂ Tudor Dumitru** se obligă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta.

În temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, corpul delict – boxa portabilă de marca „*****”, model *****, restituită proprietarului în faza inițială a procedurilor – se lasă în posesia Primăriei or. Nisporeni.

În temeiul art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, mijloacele materiale de probă – înregistrarea video din data de 14 ianuarie 2026, stocată pe un suport CD-R, înregistrarea audio-video ridicată de la Ciorici Alexandru, stocată pe un suport CD-R, precum și copiile încheierii Judecătoriei Ungheni nr. 2o/pr-28/2026 din data de 09 aprilie 2026, ale ordonanței de protecție nr. 2o/pr-28/2026 din aceeași dată și ale procesului-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură – se păstrează în dosar atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Sentința cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Sentința pronunțată public la data de 19 noiembrie 2026.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Ion GHIZDARI**